

Norðoyarstevnan boðar frá góðum

Oddagrein

HÓAST veðurmaður okkara sigur frá kaldari veðri um vikuskiftið, so ber landsins fyrsta veruliga stevna, Norðoyarstevnan boð um heitari tíðir. Eisini boðar hon frá, at summarfrítíðin er í nánd. Norðoyarstevnan boðar rætt og slætt frá góðum.

STEVNURNAR eru ein týðandi partur av okkara gerandismentan. Tær rúma so nógvum - frá ítróttarkappingum, mentanarligum tiltøkum av alskyns slag til dans - ja tær eru til gaman og álvara fyri fólk í øllum aldri. Og hesar stevnur eiga uttan iva sín lut í tí, at so nógvir føroyingar í dag eiga og brúka tjóðarbúnan - føroysku klæðini. Tað er eisini ein frægd fyri eygað at síggja hesi mongu børnini, ungu og tilkomnu í føroyska búnanum. Tað fløvar tí hetta er partur av okkara samleiki - av okkara sereykenni sum fólk og tjóð. At so mong eiga tjóðarbúnan - føroysku klæðini - kunnu vit ikki minst takka stevnunum fyri.

TAÐ er tí eisini av stórum týðningi at hjúkla um og halda lív í stevnunum. Hesar eiga eisini livið í okkara tjóðarítrótti, kappróðrinum, sum aftur sigur nakað um okkara serstöku mentan, føroyska bátin. Tað er helst tey, sum halda stevnurnar vera einki annað enn fjas og fjant - drukk og balladu. Sjálvandi vilja tær eisini bera brá av slíkum, men tað er kjarnina vit her skulu hugsa um - týðningin stevnurnar hava fyri okkum øll.

OG ikki at gloyma hetta at hitta vinir og kenningar. Hetta at kunna savnast á einum stað við tí eina í huga: at vera í góðum lag, at hugna sær osfr. Tað man helst eisini vera eindømi í heiminum, at fólk úr øllum búplássum savnast júst á einum stað at hátíðarhalda eina stevnu. Sjálvandi er ólavsøkan høvuðsstevnan umframt at vera tjóðardagur okkara. Men taka vit tær einstøku stevnurnar, so leita eisini fólk úr øllum landinum sær til tær, her ikki minst róðrarfólkið.

VIT eiga tí ikki at undirmeta týðningin av stevnunum og serliga ikki fyrstu stevnuni, Norðoyarstevnu. Hon líkasum er startskotið til nakað spennandi og gott. Hetta er so seinasta Norðoyarstevnan í hesi øldini. Tað er okkara vón, at veðrið verður gott, og at nógv fólk leita sær til stevnuna. Vit ynskja kappróðrarfólkinum og annars teimum mongu, ið stíla fyri og annars stevnugestunum øllum eina góða Norðoyarstevnu.

Sosialurinn

Viðmerking:

Hví ikki tosa um ES

Hvørja ferð føroyingar hava fingið viðkomandi spurningar um framtíðarútlit hjá vinnuni, sum er grundarlagið undir føroyska samfelagnum, hevur svarið verið: »Eg skilji ikki spurningin, men svarið er nei!«

Í hesum døgum, meðan føroyskir politikarar hava skund at kapp øll bond við europeiska meginlandið, kann ein ikki annað enn hugsa aftur á allar teir møguleikar, sum eru farnir aftur við borðinum.

Føroyingar hava bitið seg fastar í einum nationalistiskum rúsi, sum á mangan hátt kann samanberast við serbisku nationalismuna, sum hevur borið Milosovic til valdið í fyrrverandi Jugoslavia.

Tá eg frætti, at partar av føroysku vælskúlaðu elituni vóru við í grundlógameyndini og harvið opið lótu seg brúka í føroyskum partapolitikki til at renna orindi fyri Tjóðveldisflokkinn og partar av »tí frælslynta« Fólkaflokkinum, kundi eg ikki lata vera við at draga parallelar til støðuna í Serbia.

Ein dokumentarsending í

BBC herfyri vísti, at tað var rættiliga stórir partur av lærdu elituni, sum stóð aftan fyri Milosovic, og sum á skúlum og øðrum lærustovnum hevði borið brennið á nationalistiska bálið.

Høvuðslæruetningurin hevur eins og í Føroyum verið, at øll onnur hava brúkt okkum, og vit hava litið undir fremmandari kúgan.

Tað mátti ið hvussu er fingið onkran at vaknað, at arbeiðið hjá nevndini, sum jú má vera sera umfatandi, skal vera liðugt, aðrenn valskeiðið hjá sitandi samgongu er úti.

Oljan eitt roykskýggi

Tað er av sonnum at gleðast við, at marknatráttan við onglendingar hevur fingið eina loysn. Tað ljóðar sera spennandi, at vit nú kunnu bjóða út til boringar. Men tað er stórir vandi fyri, at

júst føroyska fyrvirnið til ES fer at hava negativa ávirkan á tað, sum vit sum eitt lítið oljuland í Atlants-havinum kunnu vanta okkum at fáa burtur úr oljuni.

Samband okkara við størsta handelspartnara okkara liggur í hondini á nøkrum fám politikarum og embætismonnum, sum regluliga møtast til tingingar, og kann tí broyast frá degi til dags. Um Føroyar verða eitt oljuútflytaraland, sum ikki er limur í ES, er væntandi, at onnur oljuútflytaraland, sum eru limir í ES, fara at gera vart við seg. Serliga hugsi eg um Ongland, sum ferð eftir ferð hevur gjørt vart við, at lond, sum eru uttan fyri ES, ikki eiga at hava somu sømdir á europeiska marknaðinum sum limalondini. Og ein skilur í grundini væl slíkan hugsanarhátt.

Føroyska vinnan hevur í

mong ár kravt limaskap í ES ella tætt tilknýti. Hetta er ein veruleiki, sum als ikki hevur verið viðgjørdur av álvara á politiskum stigi. Um 3-4 ár fáa føroyingar so tað nýggja europeiska gjaldoyrað, og fer hetta at gera tað munandi lættari hjá føroysku vinnuni at kappast beinleiðis á europeiska marknaðinum. Spurningurin er so, um føroyingar eisini tá hava megnað at lagt sær sjálvum forðingar í vegin.

Men vit kunnu tó vóna, at vit til ta tíð hava fingið eina aðra samgongu.

Tað eru nógvir spennandi spurningar at tosa um, tá tosað verður um ES, og teir kann eg venda aftur til. Men tíðin er búgvin til, at føroysku politikararnir gevast við at blása út roykskýggi fyri at fjala veruleikan.

John William Joensen

Syngja summarið inn í Müllers pakkhúsi

Tann 29. mai 1999 kl. 22.00 fer Havnarkórið at halda eina litla vár/summar konsert í nýggju hugnaliga hølunum í Müllers pakkhúsi.

Ætlanin er at syngja lættar føroyskar vár- og summarsangir, ið flest øll kenna, umframt onkrar minni kendar.

Konsertin verður hildin fyri at geva føroyingum og útlendingum møguleikan fyri at uppliva tað sera hugnaliga umhvørvi í Müllers pakkhúsi, sum er sera vælegnað at syngja í. Harumframt verður so møguleiki fyri at hoyra kendar føroyskar vár- og summarsangir, eitt nú »Nú nemur náttin vid smærur« og »Einki er sum summarskvöld vid strendur«.

Í kvöld klokkan 22 fer Havnarkórið at halda eina litla vár/summarkonsert í nýggju hugnaliga hølunum í Müllers pakkhúsi í Lágabø í Havn

Tøkk

Hjartaliga elska vit fyri sýnda samkenslu, tá ið okkara kæra elskaða mamma, vermamma, omma og langomma

LAURENTZA AV REYNI

Tórshavn

doyði og varð jarðað.

Ein serstøk tøkk til Jóann og Eivind fyri góð orð í heiminum og í kapellinum, og til Kára og Ána fyri vakran sang og spæl.

Inga, Jens, Ebba, Sámál við familju og Malan við familju

Tøkk

Tøkk fyri sýnda samkenslu tá góða mamma, vermamma, omma, langomma og systir okkara

INGIBJØRG EYSTUROY

andaðist og varð jarðað.

Takk fyri blómur, kransar og heilsanir til Zarepta og hjartaliga takka vit øllum tykkum, sum á ymiskan hátt hjálptu til við jarðarferðina og gjørdu hana so ómettaliga hátíðarlaga fyri okkum øll.

Familjunnar vegna

Guttormur, Jóhann, Siri og Marianna